

paa mange Steder faae Fuldmægtige, uden at give dem nogen som helst Løn, nemlig paa de Steder, hvor de juridiske Forretninger, Fuldmægtigen besørger, give ham en ikke ubetydelig Fortjeneste; thi man kan tage, hvilken Lovbestemmelse man vil derimod, saa forhindres dette ikke og bør heller ikke forhindres, idet det vilde være en Indskrænkning i Beboernes Frihed til at vælge deres Consulent. Nu at benytte dette Argument ligeoverfor Soldfuldmægtige, som ikke have nogen Indtægt udenfor deres Lønninger og ifølge deres Forretninger heller ikke kunne eller bør have det, forekommer mig ubilligt. I det Hele taget troer jeg, at man har skiftet noget ulige mellem Fuldmægtigene i Hovedstaden og Fuldmægtigene omkring i Provindserne. Jeg er tilbøielig til at antage, at mange af de sidstnævnte ere fuldt saa vel skiftede til at gaae over til praktisk Tjeneste i Soldvæsenet som Fuldmægtige her i Kjøbenhavn, der i deres Forretning ofte ere meget eenfaldigt uddannede, idet de kun have at henholde sig til det enkelte Contoir, som kun har at gjøre med en vis Side af Sagen, hvormod Fuldmægtigene i Provindsbyerne ofte maae behandle de forskjelligte Spørgsmaal, som Soldvæsenet giver Anledning til, og derved ganske anderledes komme ind i de Forretninger, som ere forbundne med en praktisk Soldembedsmænds Virksomhed. Jeg troer derfor ikke blot, at man gaaer de vedkommende Embedsmænd og det underordnede Personale for nær, men jeg lægger navnlig Vægt paa, at man gaaer Provindstoldflareringsstederne for nær, naar man ikke vil give dem et nogenlunde tilstrækkeligt Beløb til prompte og sikkert at kunne udføre de Forretninger, som nødvendigvis maae udføres for Udviilingens Gang. Jeg skal ikke vente mig noget stort Udbytte af denne Udtalelse; jeg tør ikke smigre mig med, at det ærede Udvalg i Forbindelse med den høitærede Finansminister skulle ville foretage nogen Ompostering paa forskjelligte Steder med Hensyn til de Beløb, som man vil bevillige, og jeg tør heller ikke være overbeviist om, at jeg har overbeviist Nogen om, at denne Sammenligning mellem juridiske Embedsmænds Fuldmægtige og Soldembedsmænds Fuldmægtige ikke holder Stik.

Finansministeren: Dersom jeg behøvede nogen Overbeviisning om det, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, yttrede om, at man ikke kan sammenligne de juridiske Fuldmægtige med Soldfuldmægtige, vilde han ialfald have overbeviist mig. Det er min bestemte Overbeviisning, at det er en reent skæv og uholdbar Sammenligning at ville sætte Gagerne for Soldfuldmægtige og ligeledes for Postfuldmægtige i samme Forhold, som for de juridiske Embedsmænds Fuldmægtige, da det er en anerkjendt Ting, som ogsaa det ærede Medlem yttrede, at det er den mindste Deel af de juridiske Fuldmægtiges Eksistensmidler, der tilflyder dem gennem deres faste Gage. Jeg skal erkjende, at jeg har været heldigere ligeoverfor Udvalget med Hensyn til dette Lovforslag end med Hensyn til det foregaaende, men jeg skal paa den anden Side bede erindret, at dette ogsaa kun er skeet ved at ræffe mig saa langt, at jeg ikke er sikker paa, om jeg ikke kommer til at gaae et enkelt Embede temmelig nær. Deraf følger imidlertid, at jeg ikke er istand til at gaae videre, end jeg er gaaet, og naar jeg sammenligner de Meddelelser, som ligge for mig, grundede paa Indberetninger om den factiske Tilstand fra Soldcontoirerne i hele Landet, og gennemgaaede af Overtoldinspecteurerne, seer jeg ikke rettere, end at Bettagelsen af Udvalgets Forslag vil være det Samme som at nægte Embedsmændene den Løn, som man voterer dem, idet de da blive nødsagede til at tage af deres Lønning for at holde det Contoirpersonale, som Omstændighederne og de locale Forhold gjøre det nødvendigt for dem at holde. Jeg er saaledes ikke istand til at sige mig yderligere, end jeg har gjort, og jeg skal henstille til det ærede Udvalg om at tage under fornyet Overveelse, om det ikke skulde kunne følge mig. Disse Medsættelser have en anden Betydning, som det ærede Udvalg maaskee ikke rigtig har seet, men som imidlertid maa fremdrages her. Det forholder sig ganske rigtig, som den ærede Ordfører udtalte, at der har været Spørgsmaal om at afdrage de $\frac{2}{3}$ af Havneafgifterne i Contoirholdet, men det ærede Udvalg har imidlertid, efterat jeg har været saa heldig at overbevise det, opgivet denne Tanke,